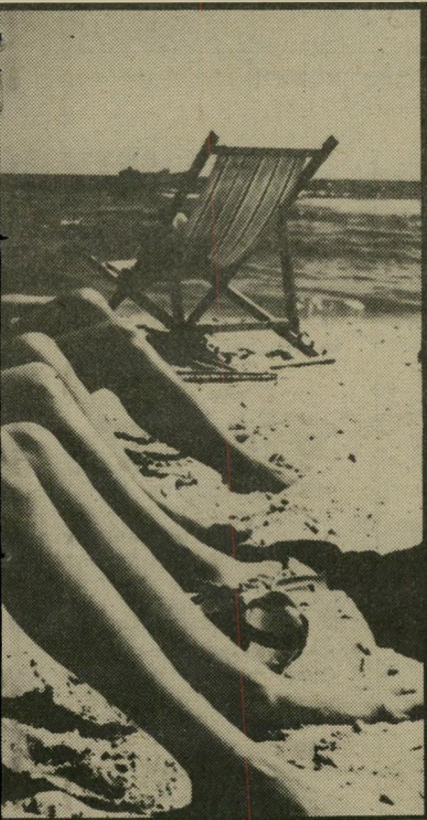

אותו החוף, אבל

200 נה"מ דד

נחתת ליד צידון נחתת של חיילים הנחיתה רכב של חיילינגלים על חוף הים במבואות העיר צידון. שיירת נגמ"שים וזלזות יצאה הרביעי עדיין לא הובטו הלוחמים הפלסטיניים בעיר.

דיעות ועדיין שכנה התקווה בלב רבים, כי המתיחות הינה זמנית בלבד. אפשר היה לראות נשים רבות החנויות הבגדים ובכתייהקפה, אולם ככל שעברו הימים התרוקנו הרחובות כמעט לגמרי.

אותם שהבינו כי חוסר-המעש לא יתרום במאומה לשיפור מצב-הרוח, ניסו ליעסיק עצמם בתחומים שונים. על חוף-הים, השוקק בדרך-כלל חיים בעונה זו של השנה, עומדים כיסאות נוח מיותמים מאנשים.

הגברים הנמצאים שם מסרבים בכל תור קף להזדהות או להצטלם. "בינתיים עוד לא גייסו אותנו", התרגשה הכללית היא שיש צורך בהתנצלות על כך שהם עדיין בתל-אביב הבטוחה. "אני לא אשם שלא קראו לי, אבל בשביל מה שאצטלם, כדי שאחר כך יגידו שאני מייצג את הצבא בחוף שרתון?" התרעם אחד המשתופים.

סמוך לקיוסק ניצב רדיו גדול, סביבו ניצבים אותם שאינם מצויידיים בטרנזיסטורים פרטיים. המשתופים מנסים להעסיק עצמם במשחקי ששיבש, בין מהדורי רת חדשות אחת ושניה.

לפתע עובר רחש קל. חייל לבוש מדים יורד לכיוון החוף. רבים מתגברים על הביישנות וממטירים עליו שאלות רבות. חייל במדים הוא בעת כזו גיבור לרגע. המבטים המופנים אליו מלאי סימני-שאלה.

בדברים שוליים, כביכול, כדי שלא לחשוב כל-כך הרבה.

חייל קרבי

בחוף

ל אורך חוף-הים פרושות נערות רבות. גברים כמעט שאינם נראים. אותם שנשארו בעורף מתביישים להראות פני-הם בחוצות העיר, במקומות הנחשבים כמרכזי בילוי חבורות-חבורות של נשים, צמודות לטרנזיסטורים ומקשיבות ליד-עוות הסריות המגיעות מן הצפון.

מצב-הרוח אינו מן המשופרים. הישיבה על שפת-הים אינה מעידה על עלי-צות. המחשבות נישאות הרחק מן החול הלוהט ומן המים הכחולים. בתחילת הש-בוע שעבר, כשערפל-הקרב כיסה על הי-

200 אקף צעירים תיכננו לחצות את גבולות הארץ בחודשי הקיץ. רבים מהם הקדימו זאת, ובלית-ברירה שינו גם את כיוון נסיעתם. רובם ככולם היו גברים. המילחמה הפכה את תל-אביב לעיר-נשים.

דרכן של נשים — לכך הרי חונכו — היא לבלות בחנויות-הבגדים. אופנת-הקיץ מציפה אותן והן ממהרות לרכוש את ההי-צע הטרי, כדי להעסיק את עצמן בנוש-אים מרגיעים. הישיבה בבית מעיקה לעי-תים יותר מאשר הישיבה בצוותא.

רוב אנשי-העורף הופכים בשעת בילי-חמה לפרשנים צבאיים. השיחות המתנה-לות ברחובות התל-אביביים נסכות בעיקר על המילחמה. כמעט בכל בית יש בן, או אב חייל, וכל נערה שניה מצפה ליריעה מבורגונה, אולם הציפייה מורטת עצבים. נשות תל-אביב מנסות להשקיע מירצו

חתיכות בתל-אביב

את זהו? הו תמהו. חתיכות רבות היו שרועות

חייל בים שסירב להזדהות. משמאל: המשורר יאיר הורוביץ, שסיפר כי החייל היה פקוד שלו בטירונות. בתמונה משמאל: אורי ואלי מנשה וירוס יוסף, שנעבו את קריית-שמונה לפני חצי שנה ועברו להתגורר בתל-אביב.